

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLIII. ad annum DLXXVII.

Parisiis, 1644

Epistola Epsicoporvm Provinciae Tvronicae Ad Plebem Missa post
Synodum suprascriptam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15324

ANNO CHRISTI 567. re, quod iniuste occupabat, responderit: *Sive iuste, sive iniuste reddi debeat, me regnante hanc basilicam non habebit.* Quo sacrilegio cum haud dubie diuinum numen grauissime offendisset, paulo post regno simul & vita iussu Dei vindicis exutus fuit.

Prætextatus.] De Prætextato, Germano, Felice, Domitiano & Domnulo hic subscriptis episcopis, vide quæ dixi supra, &c.

EPISTOLA
EPISCOPORVM PROVINCIÆ
TVRONICÆ AD PLEBEM MISSA
post Synodum suprascriptam.

Hortantur vt imminentem cladem auertere studeant: ideoque nuptialia vota differant, rerum omnium decimas persoluant, cum inimicis redeant in gratiam; mancipiorum etiam decimas offerant, & qui mancipiis carent, pro singulis filiis singulos dent tremisses. incestas denique coniunctiones dissoluant.

PONTIFICALIS est ordinis, ad suam sollicitudinem infatigabiliter reuocare, quidquid ad correctionem populorum, imo magis filiorum spiritalium, quantum est fas intelligere, cognouerit pertinere; & non, quod absit, cum suo periculo alienæ spei per suam negligentiam facere detrimentum, si quod ad generalis salutis spectat compendium, sedulo necesse est prouidere tractatu. Denique pastor cum lupo videtur conniuentiam facere, si permittit rapere, cum possit obstare: præsertim cum sermone prophetico animæ commissæ plebis requirantur ad singula de manibus sacerdotis. Vnde quantæ culpæ teneatur reatu dominante subiectus, qui cessat alicui poculum sanitatis porrigere, quod cum non dederit alteri, se facit extingui, & in se vindictam videtur excipere, de qua crimen alter admisit, cum vix quisque sufficiat sua flendo facta purgare? Sed ne alieni facinoris teneamur adstricti, ecce oris nostri buccina ad aures omnium personamus: neque se deinceps excusabit non monitum, qui quod sequi debeat tam verbis, quam literis edocetur. Sed sicut nos incessabiliter dicere, ita vos decet libenter audire: vt nec nos semen in spinosam segetem videamur effundere, nec vos patiamini sterili agri culpa damnari: sed commune sit gaudium, quod a nobis panditur, & a vobis impletur; vt cum dominus vniuersæ mellis aduene-

Execl. 3.

rit, & terra de fecunditate, & mereatur agricola gloriari de fruge. Itaque, filii carissimi, qui estis partus diuinæ gratiæ, beatæ fructus ecclesiæ, regeneratio baptismi, possessio cæli, membra Christi, redhibitio regni, vestra palma, nobis corona, salubri admonitione opportunum duximus admonere, quoniam peccatorum nostrorum in præcipiti mole crescente, videtur cladis grauissimæ necessitas imminere, nec alibi refugium inuenire, nisi ad illius præcepta recurrere, qui vitam nostram sua morte voluit reparare: vt si qui ex vobis sunt in sponsali pactione deuincti, nec adhuc in matrimonii fœdere copulati, nuptiarum suarum etsi definitum iam tempus sit, licet Apostolo vota nuptialia permittente; nos tamen consilium dantes hortamur, vt iusto moderamine debeant ad præsens differre, duplici conditione compulsi, vt aut ira Domini per castimoniam corporis, & sinceritatem cordis, oratione assidua valeat mitigari; & cum tranquillitas obtineri meruerit, tunc sine suspitione interitus possint vota celebrari festiua: aut certe si hoc illi de nobis placuerit qui condidit, vt quoscumque iusserit, de corpore cogantur migrare, vel sit iustæ consolationis cautela, vt anima de sæculo non abripiatur immunda, nec grauior esse incipiat mors futura, quam erat præsentis de funere, si postmodum pro crimine non pœna fœuaret. nam istud admitteretur facillime, si nos post casum requies inuitaret. Illud vero instantissime commone-

Genes. 14. mus, vt Abrahæ documenta sequentes, decimas ex omni facultate non pigeat Deo pro reliquis, quæ possidetis, conseruandis offerre: ne sibi ipse inopiam generet, qui parua non tribuit, vt plura retentet; & quod dicendum est verius, suum persoluat precium, ne se trahi videat peccato dominante captiuum: quia certe vltterius mercatorem suæ ereptionis non inuenit, qui hic redemptori resistit, cuius vox satis intonat dicens: *Eleemosyna extinguit peccatum.*

Eccles. 3.
Luc. 11. Item: *Date eleemosynam, & omnia vobis munda erunt.* Quare autem illi de suis non offeras, quod cum dare videris, non amittas? Faciat se vnusquisque de rebus alienis gratuitum, ne cum nihil habeat proprium, nec alium præparet inimicum. Ergo si quis in Abrahæ conlocari vult gremio, eiusdem non repugnet exemplo: & soluat eleemosynæ precium, quisquis optat regnare cum Christo. Illud etiam re-

ANNO
 CHRISTI
 567.

petita voce monentes hortamur, vt si quis alterius caritatis offensam (quod absit) incurrit, odium vice mutua relaxantes, in amplexu veræ concordia festinent iam celerime conuenire. Quid enim in vacuum dimitti sibi peccatum desiderat, qui inimici delicta dimittere non exoptat; cum prima sit eleemosyna non querere de peccante vindictam, sed contra reddere beneficia pro querela? Et licet superius dictum sit, ad exemplum Abrahæ decimas offerri debere: attamen propter cladem quæ imminet, hortamur, vt etiam vnusquisque de suis mancipiis decimas persoluere non recuset: quia dicitur in illa infirmitate ad diuisionem nescio quam venire personas, quasi nouem auferat, decimam vt relinquat. Vnde satis congruet cum mercede animæ vnum soluere, vt nouem non possit amittere, quam cum peccati crimine & reliquos perdere, & quem dare noluit, non habere. Quod si mancipia non sint, & fuerint aliqui habentes binos aut ternos filios, per vnumquemque singulos tremisses in episcopi manu contradat, aut quem suo loco pontifex elegerit, assignare non dilatet, quod possit in captiuorum redemptionem conferri: vt cum sic agitur, & præsentis iræ remotio, & merces proficiat in futuro. Si qui vero incesta se coniunctione visi sunt copulasse, in quantum ratio admittit, hortamur etiam, & pro salute vestra rogamus, vt iuxta Canonum statuta vsque ad maiorem Synodum separentur: ne si voluntate implere distulerint, cælesti (quod absit) facere incipiant ultione. Quæ congrua monita, sicut decet, ab spiritalibus filiis admonemus in omnibus recipi salubriter & impleri: quatenus qui ad bonum opus mentis deuote respicit, ipse quod rogatur repenset.

In Christi nomine Euphronius episcopus plurimum saluto.

In Christi nomine Felix episcopus plurimum saluto.

In Christi nomine Domitianus episcopus plurimum saluto.

In Christi nomine Domnolus episcopus plurimum saluto.

NOTA IACOBI SIRMONDI

SOCIETATIS IESV.

¹ *Epistola episcoporum.*] Nunc primum edita ex aliquot manuscriptis, sed mendosis. Pertinere autem ad Synodum Turonensem argumento sunt episcopi, qui subscribunt.

Concil. Tom. 12.

Iiii ij